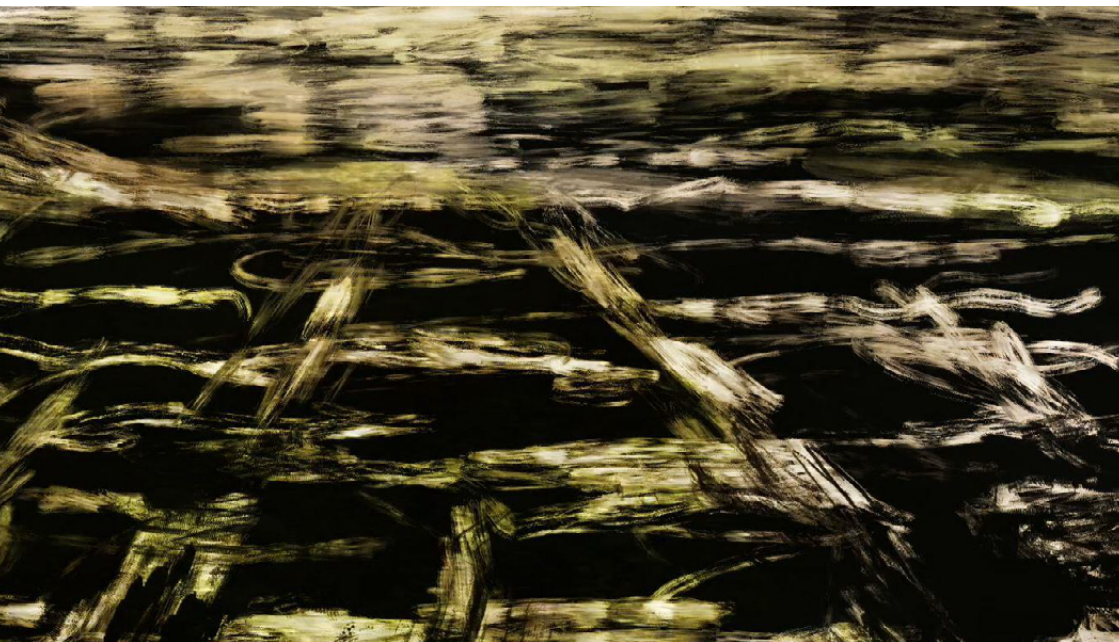

**MÍSTA POZORNOSTI: RUINY
ROZUMU, KOŘENY OBNOVY /
PLACES OF ATTENTION:
RUINS OF REASON, ROOTS OF
RENEWAL**
Raphael Vella (MT)

10. 10. — 20. 11. 2025

Kurátorka / Curator: Lenka Sýkorová

Parlamentní budovy jsou symbolem racionality, veřejné správy a důvěry v lidský rozum. Jsou zhmotněním struktur, které v sobě nesou ideály demokracie, pokroku a společenské dohody. Dnes se však nacházíme v čase, kdy tyto ideály ztrácejí svou původní váhu — nejen politicky, ale i ekologicky. V prostoru galerie Altán Klamovka, zasazené do přírodního rámce parku, představuje maltský umělec Raphael Vella výstavu *Místa pozornosti: Ruiny rozumu, kořeny obnovy*, která tematizuje konec jednoho způsobu vládnutí, kdy jsme možná zaspali řešení před kolapsem a zároveň hledání nového začátku.

Inspirací se stává Gaia hypotéza, která chápe Zemi jako jeden propojený, živý a samoregulační organismus. Tento přístup, označovaný jako gajská politika, není utopií, ale výzvou k přehodnocení toho, co považujeme za „vládu“ nebo „zodpovědnost“. Nejde už jen o lidskou správu přírody, ale o spoluúčast všech forem života na podobě světa, v němž žijeme. V tomto duchu výstava otevírá prostor pro myšlenku zookracie — reprezentativní formy vlády, která zahrnuje všechny vnímající bytosti. Na pozadí ekologického kolapsu a krizi lidského řízení se rodí obraz nového „úsvitu“ zookratické civilizace, v níž mají hlas nejen lidé, ale i zvířata, rostliny a samotná Země jako živoucí entita.

V centru výstavy je cyklus kreseb *Přirozená smlouva* — tři prostěradla — objekty každodennosti, které nesou kresby něčeho, co mělo být trvalé: interiéry parlamentů. Kresby jsou monochromatické, vytvořené grafitem a inkoustem. Přesnost linií i jejich křehkost odkazuje k samotné podstatě politických institucí — jako by se lidské instituce rozpadaly zpět do předpolitické fáze, kde místo moci nastupuje přirozený řád. Vellovy ruiny nejsou konečným stavem, ale přechodovým momentem — z podlah a stěn raší rostliny, stromy a kořeny, které naznačují, že i z rozkladu může vyrůst něco nového. Kresby poukazují na politickou změnu, kdy se přírodní svět staví do centra lidské etiky a správy věcí veřejných. Přerod lidské racionality pod tíhou kritiky antropocentrického pohledu demokracie se zde jeví jako přirozený proces přechodu — návrat k zemi, k přírodě, k základům života. Cyklus akcentuje kresbu jako médium reflexe a odporu.

Doprovodné video — experimentální animovaný film *Tichá temnota neomezené naděje* — vznikl během Vellova pobytu na Kanárských ostrovech. Přírodní záběry krajiny jsou překryty ručně kreslenými vrstvami (poli, skvrnami a organickými texturami), které jsou výsledkem záznamu hledání nového společenského řádu, který nevyklučuje, ale propojuje. Nesou souhru mezi filmovými sekvencemi, archivním zvukem staré americké reklamy na budoucnost antropocentrického společenství a uměleckými zásahy, které stírají hranice mezi skutečností a vnucenou realitou.

Kresba se zde stává dominantním vizuálním jazykem — nástrojem pro vizualizaci myšlenek, politické citlivosti a vztahu ke světu. Vellův přístup není popisný, ale analytický a intuitivní zároveň. Zachycuje moment mezi rozpadem a růstem, stav, kdy je možné přepsat společenskou smlouvu nikoli na základě nadvlády, ale vzájemného soužití.

Výstava *Místa pozornosti*, připravená kurátorkou Lenkou Sýkorovou, přináší aktuální reflexi vztahu člověka k Zemi, k moci a ke způsobu, jakým struktury kolem nás ovlivňují každodenní život. Připomíná, že i když se zdá, že se vše rozpadá, právě v těchto chvílích se mohou objevit kořeny budoucí obnovy.

Lenka Sýkorová

The buildings of the Parliament are symbols of rationality, public governance, and trust in human reason. They embody the structures that uphold the ideals of democracy, progress, and social consensus. Yet today, we find ourselves in a time when these ideals are losing their original significance — not only politically, but also ecologically. In the space of the Altán Klamovka gallery, set within the natural surroundings of a park, Maltese artist Raphael Vella presents the exhibition *Places of Attention: Ruins of Reason, Roots of Renewal*, which addresses the end of a mode of governance in which we may have delayed action until the brink of collapse, while also searching for a new beginning.

The Gaia hypothesis becomes a source of inspiration, understanding the Earth as one interconnected, living, and self-regulating organism. This approach — referred to as Gaia politics — is not a utopia but a call to reconsider what we define as “government” or “responsibility.” It is no longer just about human management of nature, but about the co-agency of all forms of life in shaping the world we live in. In this spirit, the exhibition opens up space for the idea of zoocracy — a representative form of governance that includes all sentient beings. Against the backdrop of ecological collapse and crises in human administration, an image of a new “dawn” of zoocratic civilization is born, in which not only humans, but animals, plants, and the Earth itself as a living entity, have a voice.

At the heart of the exhibition is the drawing cycle *The Natural Contract* — three bed sheets, everyday objects that bear images of what was meant to be permanent: interiors of the Parliaments. The drawings are monochromatic, created with graphite and ink. The precision of the lines, along with their fragility, points to the very essence of political institutions — as if these human-made systems were disintegrating back into a pre-political phase, where natural order replaces authority. Vella’s ruins are not an end-state but a transitional moment — from the floors and walls sprout plants, trees, and roots, suggesting that something new can grow even out of decay. The drawings indicate a political shift, where the natural world is placed at the center of human ethics and governance. The transformation of human rationality, under the weight of criticism of the anthropocentric view of democracy, appears as a natural process of transition — a return to the earth, to nature, to the foundations of life. The cycle emphasizes drawing as a medium of reflection and resistance.

The accompanying video — an experimental animated film titled *The Silent Darkness of Limitless Hope* — was created during Vella’s stay in the Canary Islands. Natural footage of landscapes is overlaid with hand-drawn layers (fields, stains, and organic textures) resulting from the search for a new social order — one that does not exclude, but connects. These layers interact with film sequences, archival audio from an old American advertisement for the anthropocentric future, and artistic interventions that blur the boundaries between reality and imposed fiction.

Drawing here becomes the dominant visual language — a tool for visualizing ideas, political sensitivity, and relationship to the world. Vella’s approach is not descriptive but both analytical and intuitive. He captures a moment between decay and growth — a state in which it becomes possible to rewrite the social contract not on the basis of domination, but of coexistence.

The exhibition *Places of Attention*, curated by Lenka Sýkorová, offers a timely reflection on humanity’s relationship to the Earth, to power, and to the structures that shape our daily lives. It reminds us that even when everything seems to be falling apart, it is precisely in these moments that the roots of future renewal may emerge.

Lenka Sýkorová

*Přirozená smlouva 1–3, kombinovaná technika
na textilu, 250 × 240 cm, 2024*

*The Natural Contract 1–3, mixed media on
fabric, 250 × 240 cm, 2024*

*Přirozená smlouva 1–3, kombinovaná
technika na textilu, 250 × 240 cm, 2024*

*The Natural Contract 1–3, mixed media
on fabric, 250 × 240 cm, 2024*

*Tichá temnota neomezené naděje,
animovaný film, 8:04 min (smyčka),
2024 (filmový záběr)*

*The Silent Darkness of Limitless Hope,
animated film, 8:04 min (loop), 2024 (still)*

Výstava *Místa pozornosti: Ruiny rozumu*, kořeny obnovy představuje kresby a video maltského umělce Raphaela Velly, které tematizují konec jednoho civilizačního řádu a začátek možného nového. Zdůrazňuje napětí mezi voláním po transformaci a zvykem odkládat řešení aktuálních krizí. Parlamentní sály se ve Vellových kresbách mění v opuštěné ruiny, kde mezi troskami vyrůstají rostliny, kořeny a stromy. Přerod lidské racionality pod tíhou kritiky antropocentrického pohledu demokracie se zde jeví jako přirozený proces přechodu — návrat k zemi, k přírodě, k základům života. Výstava akcentuje kresbu jako médium reflexe a odporu.

The exhibition *Places of Attention: Ruins of Reason, Roots of Renewal* presents drawings and video by Maltese artist Raphael Vella that explore the end of one civilizational order and the beginning of a possible new one. It highlights the tension between the call for transformation and the habit of postponing solutions to current crises. In Vella's drawings, the halls of the Parliament are transformed into abandoned ruins, where plants, roots, and trees grow among the debris. The transformation of human rationality under the weight of criticism of the anthropocentric view of democracy appears here as a natural process of transition — a return to the earth, to nature, to the foundations of life. The exhibition emphasizes drawing as a medium of reflection and resistance.

www.aug.cz

www.raphaelvella.com